

hæves en Indkomstskat af 4 pCt. eller 5 pCt. eller 3 pCt., alt efter som det behøves. Det er altsaa fra dette Standpunkt, jeg skal stemme for, at Loven gaaer videre.

Finansministeren: Efter den Slutning, hvortil den sidste ærede Taler kom, kunde jeg maaskee undgaae at yttre mig videre om enkelte af hans Bemærkninger, thi hvad jeg foreløbigt forlanger ved denne Lov er, at dens Maskineri, som er dens Kjerne, kommer under videre Behandling, og at det navnlig kommer under en saa udførlig og omhyggelig Behandling, som det vilde være umuligt at give Loven i saa kort en Tid som Slutningen af nu ste Aar, hvis Loven virkelig skulde faae nogen Virkning fra 1ste Januar 1853. Der er imidlertid dog Udskilligt i den ærede Talers Fordrag, hvorved denne Slutning er motiveret, som synes mig at føre til et ganske andet Resultat, foruden at der tillige ogsaa kunde være Andet deri, som kunde opfordre til adskillige Bemærkninger.

Den ærede Taler har fundet, at Maskineriet i denne Lov var saaledes anlagt, at det maatte føre til, at hele Loven inden saa Aar, hvis dette Lovforslag blev til Lov, maatte have bragt Folket den Overbæmsning, at en Indkomstskat var umulig her. Det er nu en meget stærk Indvending imod det hele Lovforslag; jeg haaber imidlertid, at han dog antager, at dette i hvert Fald er skeet ufrivilligt fra de Mænds Side, der have havt med Lovforslaget at bestille, og i ethvert Tilfælde forekommer mig den Indvending noget synderlig, for det Første, naar jeg tager Hensyn til hvad det ærede Udvalg sidst foreslog, thi det i det nu foreliggende Lovudkast foreslaaede Maskineri, naagtet det i nogle og i flere væsentlige Punkter er afvigende fra hvad Udvalget sidst bragte i Forslag, er dog paa ingen Maade saa afvigende derfra, at man skulde kunne sige, at Lovforslaget, som det nu foreligger, ligefrem skulde føre til et Umulighedsbeviis, medens det Forslag, som Udvalget havde opstillet, skulde føre til et Mulighedsbeviis. (Monrad: Det har jeg ikke sagt!) Evertimod, det er vel sandt, at man bruger Communerne paa en anden Maade end paatænkt af det ærede Udvalg, men man bruger dem ingenlunde saa selvstændige

og saa eneftaaende, som det ifølge det oprindelige Lovforslag, der i forrige Sæssion blev fremlagt af Regjeringen, var paatænkt; der er jo tilforordnet Communerne en overmaade væsentlig Bistand, for det Første i Regjeringskommisfaires, og dernæst i den overmaade væsentlige Omstændighed, som er Hovedpunktet i Forslaget, at Regjeringskommisfaires, der ikke selv er Medlem af Underskattedekommisssionen, men fungerer som Regjeringens Procureur, skal være berettiget til at indsatte Medlemmer i Skattedekommisssionerne. Derved unddrages Communerne fra en fuldstændig egenmagtig Raadighed over Sagen, ikke at tale om den Appel til Overskattedekommisssionerne, som kan gjøres af Regjeringskommisfaires, men i ethvert Tilfælde kan jeg, som sagt, ikke finde det at være saa aldeles afvigende fra hvad Udvalget foreslog, at man deri skulde kunne søge en saa stærk Modfætning, som den sidste Taler vilde finde deri. Det synes mig ogsaa at være noget Synderligt, at han af denne større Brug af Communerne, end der var tilfattet af Udvalget, vil udlede en saadan Slutning, naar han selv er af den Mening, at den Indkomstskattelov, som nu skulde gives, nærmest skulde gaae ud paa at normere Reglerne for en Indkomstskatts Ansættelse til communale Diemed, thi naar han antager, at Communerne selvstændige Indflydelse paa denne Sag vil blive saa dræbende for den, som han har yttret, saa kan jeg ikke indsee, at man skulde vente sig noget synderligt Mere, fordi denne Skat normeres til Communerne eget Brug. Ja for det Tilfælde, at Communerne vare meget for en saadan Skat, at der til Exempel fra et stort Antal Communer forelaa en Begjering om, at Legislaturen vilde give en saadan ny Skatnorm, hvormed de kunde afløse flere af deres ældre, saa kunde man vel antage, at Communerne med en saadan Redebønhed vilde gaae ind derpaa, at Regjeringen efter nogle Aars Forløb kunde have en bestemt Erfaring om, hvorledes en Communal-Indkomstskat stillede sig, som dernæst kunde bruges som Basis for en Stats-Indkomstskat, men en saadan Billighed fra Communerne Side er paa ingen Maade tilstede, saa jeg troer netop, at den ærede Rigsdagsmands Forslag vilde føre til det,